

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoPr/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713218084
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6713218084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci navrhovateľa: V. C. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. Y. X, XXX XX C., zast. JUDr. Zdeňkou Vokálovou, Advokátska kancelária, Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti odporcovi: OBCHODNÁ, a. s., Jesenského 4707, 960 01 Zvolen, IČO: 46 934 103, o zaplatenie 1 225,66 € s prísl., na odvolanie odporcu zo dňa 22. 04. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10CPr/2/2013-36 zo dňa 03. 03. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 1 225,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 676,46 € od 01. 05. 2013 do zaplatenia, zo sumy 549,20 € od 01. 06. 2013 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 211,94 €, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh v sume 73,50 € a z trov právneho zastúpenia v sume 138,44 €, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa JUDr. Zdeňke Vokálovej, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie súd odôvodnil: „Dňa 21.10.2013 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 14.10.2013, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1225,66 € s úrokom z omeškania 5,5% ročne zo sumy 676,46 € od 1.5.2013 do zaplatenia a zo sumy 549,20 € od 1.6.2013 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania vo výške 74 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 138,44 €.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že dňa 15.2.2013 podpísal pracovnú zmluvu so spoločnosťou odporcu, v ktorej sa účastníci medzi sebou dohodli, že navrhovateľ bude pre odporcu podľa jeho pokynov, v súlade s pracovným dekrétom tvoriacim neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, vykonávať prácu v pozícii finančného manažéra. Mzda navrhovateľa bola splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Odporca sa s navrhovateľom dohodol, že mu bude poukazovať mzdu na účet vedený v peňažnom ústave určenom navrhovateľom. Odporca napriek tomu, že navrhovateľ vykonal určenú prácu podľa jeho pokynov mu nevyplatil dohodnutú mzdu za mesiac marec vo výške 676,46 € a za mesiac apríl vo výške 549,20 €.

Na návrh vydal súd dňa 8.11.2013 platobný rozkaz sp.zn. 10Cpr 2/2013-10, ktorý bol odporcovi doručený dňa 18.11.2013, a proti ktorému podal odporca odpor, doručený súdu prostredníctvom faxu dňa 26.11.2013 a následne prostredníctvom pošty dňa 28.11.2013, v ktorom okrem iného uviedol, že práca v zmysle pracovnej zmluvy nebola vykonaná podľa pokynov zamestnávateľa, dohodnutá mzda

nezodpovedá ustanoveniam pracovnej zmluvy ako ani skutočne odpracovanému času a výplatná páska rovnako nezodpovedá skutočnému stavu a nie je podpísaná štatutárnym zástupcom, resp. osobou na to v mene spoločnosti oprávnenou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na fakt, že odporca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal svoj nárok na úhradu žalovanej sumy žiadali, aby súd platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

K podanému odporu zaslal prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrenie navrhovateľ, súdu doručené dňa 9.1.2014, v ktorom uviedol, že na podanom návrhu trvajú v celom rozsahu, keďže práca v zmysle pracovnej zmluvy bola vykonaná podľa pokynov zamestnávateľa, dohodnutá mzda zodpovedá ustanoveniam pracovnej zmluvy a výplatná páska bola zamestnancovi doručená, avšak mzda už nebola vyplatená. Tiež poukázali nato, že voči odporcovi sa vedie na tunajšom súde niekoľko konaní o nevyplatenie mzdy s tým, že sp.zn. týchto konaní tam konkrétne uviedol.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 3.3.2014 s tým, že na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ani právna zástupkyňa navrhovateľa, ani odporca, pričom práv. zástupkyňa navrhovateľa mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas, rovnako aj odporca mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Právna zástupkyňa navrhovateľa ospravedlnila svoju neúčast', ako i neúčast' klienta na tomto pojednávaní podaním zo dňa 24.2.2014, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 26.2.2014 a zároveň požiadala, aby súd konal v ich neprítomnosti. Odporca svoju neúčast' na tomto pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal pojednávanie odročit'. Súd postupoval v súlade s § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na predmetnom pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré označil navrhovateľ, a ktorých kópie doložil k návrhu, resp. v priebehu konania a to: pracovnú zmluvu zo dňa 5.2.2013 z čl.6-8, výplatné pásky za mesiac marec, apríl 2013 týkajúce sa odporcu z čl.9, odstúpenie trestného oznámenia zo dňa 2.7.2013 z čl.17, výplatnú pásku za mesiac február 2013 týkajúcu sa odporcu z čl.28, pričom zistil tento skutkový stav.

Z pracovnej zmluvy zo dňa 5.2.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi odporcom ako zamestnávateľom a navrhovateľom ako zamestnancom, pričom zmluvné strany sa dohodli, že zamestnanec bude pre zamestnávateľa podľa jeho pokynov, v súlade s pracovným dekrétom tvoriacim neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy vykonávať prácu v pozícii finančného manažéra. Tiež sa dohodli, že zamestnanec nastúpi do práce dňa 6.2.2013, pričom pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a skúšobná doba na 3 mesiace. Mzda za vykonanú prácu bola dohodnutá vo výške 850 € mesačne, pričom bola splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Zamestnávateľ sa so zamestnancom dohodli, že mu bude poukazovať mzdu na účet vedený v peňažnom ústave, určený zamestnancom, ktorý bol zároveň uvedený v záhlaví tejto zmluvy. Podľa tejto pracovnej zmluvy bol zamestnávateľ povinný odo dňa vzniku pracovného pomeru prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť dohodnutú mzdu a vytvárať vhodné pracovné podmienky.

Z výplatnej pásky za mesiac marec 2013 týkajúcej sa navrhovateľa súd zistil, že počet odpracovaných hodín je 160, hrubá mzda 850 €, čistá mzda 697,46 € a suma na výplatu 676,46 €. Z výplatnej pásky za mesiac apríl 2013 týkajúcej sa navrhovateľa súd zistil, že počet odpracovaných hodín je 88, hrubá mzda 684,33 €, čistá mzda 539,20 € a suma na výplatu je 549,20 €.

Z dokladu „oznamovateľ X.X.XXXX C. a spol.-odstúpenie trestného oznámenia-doplnenie“ zo dňa 2.7.2013 súd zistil, že tento list adresovalo Okresné riaditeľstvo PZ, odbor kriminálnej polície Zvolen, Okresnému riaditeľstvu PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, z ktorého vyplýva, že dňa 11.6.2013 im bolo odstúpených 25 trestných oznámení od bývalých zamestnancov spoločnosti OBCHODNÁ a.s., IČO: 46 934 103 pre podozrenie z prečinu nevyplatenia mzdy a odstúpeného podľa § 214 ods.1, ods.2 písm.a),c) Tr.zákona, ktorého sa mala dopustiť zodpovedná osoba konajúca v mene tejto spoločnosti tým, že svojim zamestnancom nevyplatila v deň splatnosti zmluvne dohodnutú mzdu za mesiac marec 2013. Následne dňa 2.7.2013 boli na OKP OR PZ Zvolen doručené ďalšie trestné oznámenia v danej veci-jedná sa o doplnenie prvotných oznámení o mesiac apríl 2013, počet odpracovaných hodín je 136, hrubá mzda 722,50 €.

Z výplatnej pásky za mesiac február 2013 týkajúcej sa navrhovateľa súd zistil, že čistá mzda 608,03 €, a suma na výplatu 571,03 €.

Podľa § 118 ods.1 zákona č.311/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013 (ďalej len „Zákonník práce“) zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 129 ods.1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 129 ods.3 Zákonníka práce, pri skončení pracovného pomeru vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia pracovného pomeru, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru.

Podľa § 130 ods.1 Zákonníka práce vyplácaná mzda sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor, ak kolektívna zmluva alebo zamestnávateľ vo vnútornom predpise neustanovujú priaznivejšiu úpravu zaokrúhľovania mzdy v prospech zamestnanca. Mzda sa zamestnancovi vypláca v peniazoch; v inom druhu plnenia alebo v cudzej mene možno mzdu vyplácať, len ak to umožňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 130 ods.2 veta prvá Zákonníka práce mzda sa vypláca vo výplatných termínoch dohodnutých v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve.

Podľa § 130 ods.4 veta prvá Zákonníka práce mzda sa vypláca v pracovnom čase a na pracovisku, ak sa v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 130 ods.5 Zákonníka práce pri vyúčtovaní mzdy je zamestnávateľ povinný zamestnancovi vydať doklad obsahujúci najmä údaje o jednotlivých zložkách mzdy, o jednotlivých plneniach poskytovaných v súvislosti so zamestnaním, o stave účtu, konta pracovného času, ak je zavedené konto pracovného času, o vykonaných zrážkach zo mzdy a o celkovej cene práce. Doklad podľa prvej vety sa poskytne v písomnej forme, ak sa zamestnávateľ so zamestnancom nedohodnú na jeho poskytovaní elektronickými prostriedkami. Celkovú cenu práce tvorí mzda vrátane náhrady mzdy a náhrady za pracovnú pohotovosť a osobitne v členení preddavok poistného na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na poistenie v nezamestnanosti, poistné na garančné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné do rezervného fondu solidarity a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnávateľ. Na žiadosť zamestnanca mu zamestnávateľ predloží na nahliadnutie doklady, na ktorých základe bola mzda vypočítaná.

Podľa § 130 ods.8 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný, po vykonaní zrážok podľa § 131, poukázať mzdu alebo jej časť určenú zamestnancom na ním určený účet v banke alebo v pobočke zahraničnej banky v Slovenskej republike, ak o to zamestnanec písomne požiada, alebo ak sa zamestnávateľ so zamestnancom na takom postupe dohodne tak, aby určená suma peňažných prostriedkov mohla byť pripísaná na tento účet najneskôr v deň určený na výplatu. Ak o to zamestnanec požiada, môže zamestnávateľ časti mzdy určené zamestnancom poukazovať aj na viac účtov, ktorý si zamestnanec sám určil.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods.1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

Podľa § I ods.4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi vznikol pracovný pomer, na základe pracovnej zmluvy uzavretej dňa 5.2.2013, keď v tejto zmluve bola dojednaná mzda za vykonanú prácu vo výške 850 € mesačne, ako aj splatnosť mzdy a to posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý mala byť mzda vyplatená. Z výplatnej pásky za mesiac marec 2013 mal súd preukázané, že navrhovateľ odpracoval 160 hod. s tým, že ako hrubá mzda je tu uvedená suma 850 €, čo zodpovedá mzde dohodnutej v pracovnej zmluve a suma na výplatu bola 676,46 €, čo zodpovedá nároku uplatneného navrhovateľom v podanej žalobe. Z výplatnej pásky za mesiac apríl mal súd preukázané, že navrhovateľ odpracoval 88 hod., ako hrubá mzda je uvedená čiastka 684,33 € a suma na výplatu 549,20 €, ktorá tiež korešponduje s nárokom uplatneným navrhovateľom v podanej žalobe. Tvrdenia odporcu uvedené v podanom odpore súd považuje za účelové a ničím nepreukázané, keď odporca ani pri podaní odporu, ani neskôr do vyhlásenia rozsudku tieto svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázal a to napriek priamej výzve súdu adresovanej odporcovi zo dňa 28.1.2014. Pokiaľ ide o námietku odporcu, že výplatné pásky nie sú podpísané štatutárnym zástupcom, resp. osobou na to v mene spoločnosti odporcu oprávnenou, súd poukazuje na to, že takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a navyše z výplatnej pásky za predchádzajúci mesiac, teda za mesiac február 2013, kedy navrhovateľovi bola mzda vyplatená, je zrejmé, že ani táto výplatná páska, podpis žiadnej osoby neobsahovala, z čoho je zrejmé, že u odporcu ani takáto prax nebola zavedená. Naopak tým, že odporca vystavil výplatné pásky pre navrhovateľa, malo následne dôjsť k výplate peňažných súm v nich uvedených v prospech navrhovateľa, a preto aj súd z týchto výplatných pásek, pokiaľ ide o konkrétnu výšku nároku navrhovateľa vychádzal a prisúdil mu čiastky zodpovedajúce sumám na výplatu, ktoré boli uvedené v týchto výplatných páskach.

Odporca je v súdnej veci preukázateľne v omeškaní so zaplatením mzdy za mesiac marec a apríl 2013, keďže splatnosť mzdy za mesiac marec nastala dňa 30.4.2013 a splatnosť mzdy za mesiac apríl nastala dňa 31.5.2013, keďže mzda za príslušný mesiac sa stala splatnou najneskôr v posledný deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, a preto súd priznal navrhovateľovi i nárok na úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti mzdy za ten, ktorý kalendárny mesiac. Úrok z omeškania bol navrhovateľom uplatnený v zákonnej výške, resp. ešte v nižšej výške, než mu zákon umožňoval, keď základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola od 11.7.2012 do 7.5.2013 vo výške 0,75 % a od 8.5.2013 do 12.11.2013 vo výške 0,5% s tým, že súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške vyplatené v žalobnom návrhu, keďže nemohol prekročiť návrh účastníka a prisúdiť mu viac než čoho sa domáhal, v súlade s ustanovením § 153 ods.2 O.s.p.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ si v návrhu prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil na sumu 74 €, resp. 138,44 €. Navrhovateľ bol úspešný v celom rozsahu svojho návrhu, a preto má nárok v zásade aj na plnú náhradu trov konania. Navrhovateľovi súd priznal nárok na náhradu trov konania, ktoré mu

vznikli zaplacením súdneho poplatku za návrh vo výške 73,50 €, keďže navrhovateľ uhradil z vlastnej iniciatívy formou kolkových známok nalepených na prvopise návrhu sumu 74 €, hoci v tejto výške súdny poplatok nebol povinný uhradiť. Taktiež súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 138,44 €. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty veci vo výške 1225,66 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 61,41 € podľa § 10 ods.1 vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „ vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, ktorých náhradu súd navrhovateľovi priznal predstavujú za 2 úkony právnej služby:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 61,41 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €,

2./ návrh zo dňa 14.10.2013 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 61,41 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 7,81 €.

Podľa § 11 ods.2 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov platí, že ak sa zaplatil vyšší poplatok, ako sa mal zaplatiť, preplatok sa vráti, ak prevyšuje sumu 1,70 €.

Nakoľko preplatok súdneho poplatku v tomto prípade nepresiahol vyššie uvedenú sumu, súd o vrátení súdneho poplatku zaplateného navrhovateľom nerozhodoval“.

Proti rozsudku odvolanie podal odporca. V odvolaní uviedol: „Proti uvedenému rozhodnutiu podávame v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov. Máme za to, že rozhodnutie súdu najmä vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň sa domnievame, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam“.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril. Uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a navrhuje tento ako správny potvrdiť. Odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa je účelové a ide iba o predĺžovanie sporu. Žalovaný v konaní žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal, že ja žalobca som nevykonal prácu, ani nepreukázal, že dohodnutá mzda nezodpovedá ustanoveniam pracovnej zmluvy a skutočne odpracovanému času. Zo žiadneho právneho predpisu tiež nevyplýva, že výplatná páska musí byť podpísaná štatutárnym zástupcom.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov.

K podanému odvolaniu navyiac krajský súd poznamenáva. Ak odvolateľ podáva odvolanie z dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d), e) a f) Občianskeho súdneho poriadku, nestačí len samotné poukázanie na označenie (alebo text) tohto zákonného ustanovenia; nevyhnutnou náležitosťou odvolania je v takomto prípade vymedzenie, ktorý právny záver a z akých dôvodov nepovažuje odvolateľ za správny. Pokiaľ v odvolaní chýba táto (osobitná) náležitosť, nie je vymedzený obsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu a rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté odvolaním nemožno preskúmať z hľadiska opodstatnenosti „takto uplatneného“ odvolacieho dôvodu (porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2006).

Odvolanie podané odporcom síce spĺňa náležitosti § 205 ods. 1 a 2 OSP, ale chýba v ňom osobitná náležitosť, pretože neuvádza, ktorý právny záver okresného súdu a z akých dôvodov nepovažuje

odvolateľ za správny. Za týchto podmienok nezostalo odvolaciemu súdu nič iné než rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Úspešný navrhovateľ si trovy odvolacieho konania neuplatnil a preto o trovách konania pred Krajským súdom rozhodované nebolo.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.